

Betreft: het afschaffen van CKV als verplicht examenvak.

“Goh interessant, weer geen nieuws”

“Al brandt het hele Tate Modern tot op de grond af: ik zal het niet missen. Er hangt of staat daar werkelijk waar geen enkel werk dat ik als 'mooi' of 'waardevol' zou durven omschrijven, het is meer een hoop geklieder en geknutsel. En nee ik hou inderdaad niet van moderne kunst.”

“De vernier moet er alleen een goed verhaal bij weten te vertellen, want daar draait het om bij de kunst van tegenwoordig. Hoe het er uit ziet is niet zo belangrijk”

Enkele reacties op het nieuwsbericht dat er een belangrijk werk van Mark Rothko in het ‘Tate’ beklad is. Niet alleen spreekt er onbegrip uit bovenstaande reacties maar ook een haast vijandige intolerantie. Wat men niet kent en niet begrijpt kan kennelijk ook geen waarde hebben.

CKV is bij uitstek een vak waarbij jonge mensen geconfronteerd worden met allerlei vormen van kunst en leren over de betekenis er van. Leerlingen leren inzien dat een kunstwerk niet zomaar een lukraak verzinsel is maar een kristallisatie van een gedachte, mening of gevoel. Ze leren dat er allerlei processen aan het uiteindelijke kunstwerk ten grondslag liggen. En dat kunstwerken vaak beter tot hun recht komen (en beter begrepen worden) wanneer ze belicht worden in een bredere context (stijlen, stromingen en vergelijkbare werken, maatschappelijk belang)

Leerlingen komen bij het vak CKV actief in aanraking met allerlei vormen van kunst. Ze bezoeken toneel en dansvoorstellingen, doen workshops, kruipen in de huid van een regisseur etc. Ze ervaren dat kunst kan raken, en ontroeren en een nieuwe kijk op hun werkelijkheid kan geven. Bovendien leren ze ook hun eigen ideeën vorm te geven en communiceren via kunst.

Het idee dat kunst ‘voor oude mensen is’ wordt gedurende het jaar losgelaten wanneer leerlingen zich realiseren dat kunst ook voor hen is en dat ze er, soms ongemerkt, midden in staan. Bij evaluatie gesprekken aan het einde van het jaar met leerlingen geven ze steevast aan dat ze hun mening over kunst in positieve zin hebben bijgesteld. En dat ze bewuster zijn geworden van het culturele landschap om hen heen.

Bovenstaande ervaringen zijn niet meetbaar in cijfers en tabellen, persoonlijke groei wordt niet uitgedrukt in grafieken. Maar deze vind wel plaats! Juist in een vak als CKV.

Het afschaffen van het vak CKV als een verplicht examenvak is kapitaalvernietiging van alles wat met veel inspanning en energie opgebouwd is. Het druist in lijnrecht in tegen uitspraken van diverse commissies dat onderwijsveranderingen te snel worden ingevoerd en tegen de recente aanbevelingen van de verkenning commissie kunstvakken. Deze laatste pleit juist voor een concretisering en meer stevige verankering van het vak CKV in het curriculum. Het loslaten van CKV als verplicht vak zet enthousiaste vakdocenten in de kou en zadelt andere docenten op met een opdracht die naar verwachting wegens gebrek aan tijd, middelen en helder omschreven eindtermen niet of slecht uitgevoerd zal worden.

Roland Booi, Docent kunstvakken Teylingen college Noordwijkerhout.